

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslönina
2012

Hogni
Djurhuus

MYND: HEINESEN MYNDIR

UMAFTUR AFTURUM

Tríggir minuttir í deadline

Heimsins endi nærkast í hvørjum, og hann nærkast skjótt eisini, siga tey, sum halda seg vita. Hann hevur altíð nærkast, evsti dagur. Men nú er hann nærri enn nakrantíð, sigst.

Dómadagslúðurin í hornorkestrinum hjá dómadagsprofetunum hoyrist framum.

Einglaharpan er tagnað, hvør strongur slitnaður.

Amerikonsk vísindafólk í Nobelklassanum hava flutt dómadagsklokkuna tveir minuttir fram. Nú er dómadagsklokkann tríggjar minuttir í tólv, tríggjar minuttir í midnátt, 23:57.

Hon var 23:55, men mannaættin dugur ikki klokkuna, so hon koyrir bara ahead sum um einki fær forðað henni í at vera til í allar ævir og steðga á 23:57, í ringasta føri 23:58.

Vekjari er hon ikki, dómadagsklokkann, hon hevur ongan vakt enn.

Sum eg dugi at analysera meg fram til, verður heimsins endi pálmasunnudag í ár, tann 29.mars. Tí 29.mars skal klokkann flytast. Hon skal flytast ein tíma fram, og so verður hon ikki 23:57 longur, men 00:57.

So hon fer heilar 57 minuttur inn í dómadag. Farvæl øll og alt og ongar páskir í ár.

Dómadagur hevur altíð hótt, ja, frá fyrsta mánadegi.

Nógv hava roynt at áseta dómadagin, tey flestu religiør, men hava higartil ikki rakt dagin.

Tey religiøru hava heldur ikki fyri neyðini at koma við vísindaligum prógvum fyri tí, tey pástanda. Tey hava fingið eina opinbering.

Ein tílukur dómadagur var fráboðaður í 1962. Minnist eg rætt, var hann ein summardag. Eg var heilavaskaður í Nonnuskúlanum tá í fyra ár, so eg var ikki í iva, dómadagur var á veg.

Minnist enn, hvussu bangin eg var alt tað samdøgrið, svav ikki um náttina, sum var ljós. Tað ørkymlaði meg, at onnur uttan um meg ikki lótu við seg koma. Tey fyrireikaðu seg als ikki til at fara hiðani í einum øgiligum ragnaroki, tí nú vóru syndirnar vorðnar so nógv, at krossurin á Gølgata hoknaði undan byrðuni og brotnaði.

Eingin segði til dømis farvæl og takkaði fyri árin.

Sjálvandi hendi einki, eingin endi. Eg minnist ikki, hvørja umbering, tey religiøru, sum boðaði frá dómadegi, góvu okkum, sum tóku tey fyri fult. Var onkur umbering yvirhøvur, hevur hon verið okkurt helvitis møsn.

Jehova Vitni gjørdi eisini okkum naivu børn bangin og stúrin tá.

Tey hava sitt Harmageddon. Sambært Vitnunum er pláss fyri 144.000, hvørki fleiri ella færri, í Himmiríki saman við Jesusi tann eina dag, sum sjálvandi er nær. Har eru eingi wild cards.

Onnur frelst, tey frá 144.001 og uppeftir, sleppa at vera í paradís her á jørðini, har sum leyvan og lambið eta úr somu krubbu, sum var vøggan hjá Jesusi einaferð.

Annars eru vit øll hini glatað í allar ævir, ikki bara spælímenninir.

Í bløðum sínum og bókum høvdu Vitni Jehova myndir av Harmageddon, tekningar. Ótespiligur dagur, hesin seinasti dagurin, dómadagurin. Sum ein segði, sum ein vanligur mánadagur, bara nógv verri.

Tá, fyrst í trýssunum, var kalda kríggið sjálvandi alla tíðina eisini ein hóttan. Fólk ræddust kjarnorkuvápnini. Sovjetsamveldið, ikki USA sjálvandi, var størsta og einasta hóttanin, kommunistarnir ótu børn rá og kollveltingin át eisini síni børn.

Men eisini tann dómadagurin var, sum frá leið, longri burturi enn jólaaftan er í januar.

Nú eru vit so aftur har. Sambært klóku úrsmiðunum í USA er veðurlagið nú størri hóttan enn heimskríggj. Tí, enn einaferð, øll tosa um veðrið, og eingin ger nakað við tað. Veðrið má sær ráða, søgdu teir gomlu.

Dómadagur verður stytsti dagur higartil. Halarnir verða langir, bæði har uppi og ikki minst har niðri hjá tí við halanum.

Sum tey siga, deyðin er ein partur av lívinum. Tí velja nógv tað æviga lívið.

10
skjótir

Kristina Bærendsen

Yrki: Sangarinna
Bústaður: Saltangará

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?

– Kontrisangarinna, lastbilshauffør ella snikkari.

Hvat burdi hitt kynið vitað um títt kyn?

– At vit eru orduliga fittar, allíkavæl.

Hvat burdu børn vitað um tað at vera vaksin?

– At tað eru fleiri ting, man skal siga nei, enn ja, til.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

– At fløgan hjá mær »Nothing's here to stay« kom út.

Enda setningin: Um eg tordi, so hevði eg ...

... ringt til Merle Haggard.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

– Andalig veking.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Tá mamma, sum hevur 50 nógv um oyruni, kláraði 90 km til gongu í januarmánaði.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at:

– Koyra við skili.

Tann støðuga ringa samvitskan snýr seg um:

– At eg ikki geri enn meira við tónleikin.

Enda setningin: Føroyingar burdu ...

... spælt meira kontri!!

